

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina na neverejnom zasadnutí konanom 30. augusta 2017 v Bratislave, v konaní o návrhu Krajskej prokuratúry v Trenčíne na vzatie vyžiadanej osoby **P. P.** do vydávacej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Ntc/11/2017, zo 7. augusta 2017 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby **P. P.**
z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 2Ntc/11/2017, zo 7. augusta 2017 rozhodol podľa § 16 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len ZEZR) o vzatí vyžiadanej osoby **P. P.** do vydávacej väzby. Vydávacia väzba začala plynúť 7. augusta 2017 o 8.30. h. a menovaný ju vykonáva v Ústave na výkon väzby Ilava. Krajský súd zároveň rozhodol podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku o nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Krajský súd tak postupoval na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Trestným súdom v Rennes Francúzska republika z 15. júna 2017, sp. zn. N° 17/95, na **P. P.** za účelom jeho trestného stíhania vo Francúzskej republike pre trestný čin doprava a držanie nedeklarovaného a vysokozdaniteľného tovaru v organizovanej skupine s porušením zákonných ustanovení a predpisov podľa článkov 7, 38, 38-4, 215, 215 bis, 369, 392, 399, 409, 414, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 430, 432 bis, 435, 436, 437, 438 Colného zákona, 689, 704, 706-74 1° Trestného poriadku, 132-71, 121-4, 121-5 Trestného zákonníka Francúzskej republiky a pre trestný čin vývoz a pokus o vývoz nedeklarovaného a vysokozdaniteľného tovaru v organizovanej skupine s porušením zákonných ustanovení

a predpisov podľa článkov 7, 38, 38-4, 215, 215 bis, 369, 392, 399, 409, 414, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 430, 432 bis, 435, 436, 437, 438 du Colného zákona, 689, 704, 706-74 1° Trestného poriadku, 132-71, 121-4, 121-5 Trestného zákonníka Francúzskej republiky.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne: „Európsky zatýkací rozkaz bol vydaný na účely trestného stíhania pre skutok, ktorý je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a právneho poriadku dožadujúceho štátu trestným činom. Európsky zatýkací rozkaz je v zmysle ZEZR založený na zásade vzájomného uznávania rozhodnutí medzi štátmi Európskej únie. Je to vyjadrenie určitej dôvery justičným orgánom členského štátu, že rozhodnutie orgánu iného členského štátu je vecne správne. Osoba v konaní o predbežnej väzbe, vydávacej väzbe a o prípustnosti vydania do cudziny nemá postavenie obvineného. Účelom konania o vydanie do cudziny nie sú preto otázky viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na vzatie osoby do predbežnej väzby, vydávacej väzby a či je prípustné jej vydanie ako vyžiadanej osoby. V takom konaní sa neskúma otázka prezumpcie neviny, trestnosť činu a ani právo na obhajobu v rozsahu, ktorý je v konaní pred trestným súdom Slovenskej republiky obvinenej osobe ústavne zaručený. Nie je teda potrebné na základe doteraz zistených konkrétnych skutočností konštatovať obavu z úteku, ovplyvňovanie dokazovania alebo páchania trestnej činnosti v zmysle § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku. Súd taktiež nepreskúmava dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná a správnosť právnej kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu (z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky naposledy uvedenú otázku skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 - 5, a to v súvislostiach použitia § 23 zák. č. 154/2010 Z. z.. Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že účelom inštitútu vydávacej väzby je zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ nie je konanie o EZR na území SR skončené. Na vyžiadanú osobu P. P. bol vydaný Európsky zatýkací rozkaz Trestným súdom v Rennes, Francúzska republika dňa 15.06.2017 pod sp. zn. N° 17/95, pre trestný čin doprava a držanie nedeklarovaného a vysokozdaniteľného tovaru v organizovanej skupine s porušením zákonných ustanovení a predpisov a iné podľa francúzskeho trestného zákona a colného zákona, za ktorý je možné uložiť podľa francúzskeho trestného zákonníka trest odňatia slobody s hornou hranicou 10 rokov a tento trestný čin je zároveň priradený k jednej z kategórií trestných činov uvedených v § 4 ods. 4 ZEZR. Krajský súd preto s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 3 ZEZR už neskúmal, či je daný trestný čin trestný i podľa práva Slovenskej republiky. Uvedený trestný čin nie je na území Francúzskej republiky premlčaný. Pretože z európskeho

zatýkacieho rozkazu vyplýva, že na území Francúzskej republiky bol vydaný Trestným súdom v Rennes vyššie označený odsudzujúci rozsudok vo vzťahu k uvedenej trestnej činnosti a pritom vyžiadaná osoba sa doposiaľ nezúčastnila na žiadnom procesnom úkone ani si neprevzala predmetný rozsudok, hrozí dôvodná obava, že sa bude vyhýbať konaniu o realizácii európskeho zatýkacieho rozkazu. Z uvedeného vyplýva, že na rozhodnutie o vzatí vyžiadanej a zadržanej osoby P. P. do vydávacej väzby je okrem splnenia formálnych podmienok zistená aj existencia takých konkrétnych skutočností (materiálna podmienka), z ktorých vyplýva obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, že by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode, t.j. neväzobne. Vzhľadom na povahu skutku, pre ktorý je proti vyžiadanej osobe vedené trestné stíhanie a za ktorý jej bol uložený trest odňatia slobody a najmä vzhľadom na správanie vyžiadanej osoby, ktorá napriek vedomosti o svojom trestnom stíhaní neoznámila príslušným orgánom Francúzskej republiky zmenu svojho pobytu je totiž odôvodnená obava, že vyžiadaná a zadržaná osoba sa bude vyhýbať konaniu o realizácii európskeho zatýkacieho rozkazu. Podľa názoru Krajského súdu v Trenčíne sú preto splnené zákonné podmienky pre vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby za účelom zabezpečenia jej prítomnosti na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze. Krajský súd skúmal aj možnosť nahradenia vydávacej väzby vyžiadanej a zadržanej osoby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Zistil pritom, že okolnosti týkajúce sa správania vyžiadanej osoby následne bránia použitiu týchto procesných prostriedkov na nahradenie vydávacej väzby. Vzhľadom na skutočnosť, že vyžiadaná osoba neoznámila príslušným orgánom miesto svojho pobytu, resp. neoznámila zmenu miesta svojho bydliska oproti bydlisku, ktoré príslušným orgánom Francúzskej republiky nahlásila a to napriek tomu, že mala vedomosť o jej trestnom stíhaní na území Francúzskej republiky, totiž dohľad probačného a mediačného úradníka nie je spôsobilý odstrániť obavu zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, že by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode, t.j. neväzobne. Vzhľadom na uvedené dôvody krajský súd, preto podľa § 16 ods. 1 ZEZR vzal vyžiadanú osobu P. P. do vydávacej väzby, ktorá sa začala 7.8.2017 o 08.30 hod. a ktorá bude vykonávaná v Ústave na výkon väzby Ilava.“

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť P. P., v ktorej argumentoval nasledovne: „Súdy v Slovenskej republike sú pri svojom konaní a rozhodovaní viazané právnym poriadkom Slovenskej republiky a sú povolané brániť základné práva a slobody obvinených aj v extradičnom konaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR 35/2008 citované v odôvodnení sťažnosti z 11.7.2017 proti uzneseniu o predbežnej väzbe). Dôvodne tvrdím,

že moje základné právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru na spravodlivý proces bolo porušené. Od začatia konania orgánmi Francúzskej republiky v predmetnej veci som nebol zákonným spôsobom vypočutý, pretože francúzsky jazyk neovládam a pri výsluchu pred colnými orgánmi nebol prítomný tlmočník do slovenského jazyka, ale iba do jazyka poľského, ktorý taktiež neovládam. Preto som na protokoly o mojom výsluchu výslovne napísal slovo nerozumiem a pripojil som svoj podpis. Nie je dôvodné ani tvrdenie, že na adrese P. H. X./X. nebolo možné doručiť mi rozsudok Trestného súdu v Rennes. Hoci som sa na uvedenej adrese nezdržoval mal som zabezpečené preberanie poštových zásielok splnomocnencom a to mojou matkou K. P.. Z vyjadrenia K. P. zo 14.8.2017 vyplýva, že takýto rozsudok mi na uvedenú adresu doručovaný nebol. Pri porovnaní adresy, na ktorú mi mal byť rozsudok doručovaný a je uvedená v Európskom zatykači a skutočnej adresy, je zrejmé, že francúzske orgány nesprávne napísali moju adresu, hoci som im túto uviedol správne. Na takto napísanú adresu nie je možné doručiť adresátovi žiadnu zásielku. Moja adresa tak ako je uvedená v zatykači nevyhovuje požiadavkám zákona číslo 324/2011 o poštových službách a Poštových podmienkach pod bodom 13.1. V zmysle citovaného ustanovenia adresa okrem iného obsahuje názov ulice a číslo domu a v zmysle ostatných ustanovení citovaného predpisu musí byť uvedená presne a jednoznačne, aby nevznikla pochybnosť o mieste a subjekte dodania zásielky. Keďže som nezavinil, že francúzske orgány uviedli na zásielku, v ktorej mi mal byť doručovaný rozsudok neúplnú a nesprávnu adresu, nie je dôvodné tvrdenie, že som sa doručeniu vyhýbal. Taktiež som preukázal, že som francúzskym orgánom doručil plnomocenstvo advokáta JUDr. Tibora Bicka, obsahom ktorého bolo aj preberanie zásielok. Z ďalšieho postupu francúzskych orgánov je zrejmé, že s JUDr. Bickom komunikovali. Hoci ich tento 2x žiadal správu o stave konania, jeho žiadosti ignorovali. Ak by mali francúzske orgány záujem na doručení predmetného rozsudku, boli by mi ho doručovali prostredníctvom advokáta. Z uvedeného je zrejmé, že bolo hrubým spôsobom porušené moje základné právo podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru, ktorý sa vzťahuje aj na extradičné konanie. Dohovorom je viazaná aj Slovenská republika. Všetky tieto skutočnosti sú dôvodom na vrátenie Európskeho zatykača orgánom štátu pôvodu v zmysle § 19 ods. 6 písm. d Zákona o EZR. Keďže sa tak nestalo je dôvod na odmietnutie výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 23 ods. 3 Zákona o EZR. Ak má byť dôvodom na moje vydanie doručenie rozsudku Trestného súdu v Rennes z 10.1.2017, nebol som poučený v zmysle § 19 ods. 9 Zákona o EZR o možnosti žiadať o jeho doručenie našimi orgánmi. V takom prípade žiadam, aby mi predmetný rozsudok aj s prekladom do slovenského jazyka doručený bol. Pre potreby doručenia predmetného rozsudku Trestného súdu v Rennes úplne postačujú zákonné dôvody, ktorými možno väzbu nahradiť a to dohľad

probačného a mediačného úradníka. Krajský súd sa v napadnutom uznesení s uvedenými skutočnosťami nevysporiadal a formálne prevzal ničím nepodložené a neoverené tvrdenia prokurátora z návrhu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhujem, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a prikázal prvostupňovému súdu, aby vo veci znova konal a rozhodol a ja som bol prepustený na slobodu.“

Z predloženého spisu vyplýva, že vyžiadaná osoba P. P. bol uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Ntc/11/2017, z 30. júna 2017 vzatý do predbežnej väzby, ktorá začala plynúť 29. júna 2017 o 10.20 h.

Dňa 15. augusta 2017 rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením, sp. zn. 2Ntc/11/2017, o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu Trestného súdu v Rennes, Francúzska republika, sp. zn. N° 17/95 a o odovzdaní menovaného na trestné stíhanie do Francúzskej republiky.

Dnešného dňa t. j. 30. augusta 2017 Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 3Tost/29/2017, postupom podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku zamietol sťažnosť vyžiadanej osoby P. P. podanú proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Ntc/11/2017, z 15. augusta 2017 o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. S ohľadom na právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu nadobudlo rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby podľa § 16 ods. 1 ZEZR, charakter a povahu rozhodnutia podľa § 16 ods. 2 ZEZR (súd je pri rozhodovaní povinný vždy vychádzať z aktuálneho stavu veci v čase rozhodovania).

Podľa § 16 ods. 2 ZEZR, ak vyžiadaná osoba súhlasí s vydaním alebo **ak bolo rozhodnuté, že sa európsky zatýkací rozkaz vykoná**, vezme sudca krajského súdu túto osobu do vydávacej väzby, ak tak neurobil už sudca podľa odseku 1. Ak bolo o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu rozhodnuté podľa § 22 ods. 8, vezme osobu do vydávacej väzby sudca Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ak tak neurobil už sudca krajského súdu podľa odseku 1 alebo podľa prvej vety tohto odseku.

Rozhodnutie o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby podľa § 16 ods. 2 ZEZR je rozhodnutím nevyhnutným (bez možnosti skúmania existencie akýchkoľvek dôvodov

väzby či nahradenia väzby), procesno-technického charakteru, ktorého jediným účelom je zabezpečenie „hladkého“ odovzdania vyžiadanej osoby orgánom cudzieho štátu.

Samozrejme nemožno vylúčiť prepustenie vyžiadanej osoby z vydávacej väzby a teda aj prípadnú oprávnenosť a dôvodnosť podanej sťažnosti.

Vyžiadaná osoba musí byť vždy prepustená z vydávacej väzby, ak nastanú okolnosti uvedené v §16 ods. 3 ZEZR, podľa ktorého príslušný sudca rozhodne o prepustení osoby z vydávacej väzby dňom, keď dôjde k vydaniu osoby orgánom štátu pôvodu, alebo v prípadoch uvedených v § 25 ods. 1 a 3, posledným dňom ustanovenej lehoty. Okrem toho sudca rozhodne o prepustení z vydávacej väzby, ak

a/ justičný orgán štátu pôvodu zrušil európsky zatýkací rozkaz alebo ak ho vo vzťahu k Slovenskej republike odvolal,

b/ príslušný sudca rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz sa nevykoná, alebo

c/ inak zanikli dôvody vydávacej väzby, vydania alebo jeho realizácie.

V tomto štádiu konania najvyšší súd nezistil danosť žiadnej okolnosti uvedenej v § 16 ods. 3 ZEZR, či § 25 ods. 1 resp. 3 ZEZR a preto ani dôvod na pozitívne rozhodnutie o podanej sťažnosti.

So zreteľom na vyššie uvedené rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. augusta 2017

JUDr. Martin B a r g e l, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová